

Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytið,
Skúlagötu 4
101 Reykjavík.

Reykjavík, 13. ágúst 2019.

Efni: Umsögn um frumvarp til breytinga á lögum nr. 43/1999, um tímabundnar endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar á Íslandi, mál nr. S-190/2019, birt 16. Júlí 2019 á samráðsgátt.

Meðfylgjandi er umsögn KPMG og VÍK lögmannsstofu um fyrirhugaðar breytingar á lögum nr. 43/1999, um tímabundnar endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar á Íslandi sem verið hefur til kynningar í samráðsgátt. Í umsögninni er fyrst og fremst leitast við að meta þau efnahagslegu áhrif sem núverandi kerfi um endurgreiðslur hefur hafa á þeim árum sem framangreind lög hafa verið í gildi.

Efnahagsleg áhrif af endurgreiðslum vegna kvikmyndagerðar á Íslandi.

Á meðfylgjandi töflu kemur fram að frá því að reglur um endurgreiðslu framleiðslukostnaðar vegna kvikmyndagerðar á Íslandi tóku gildi til miðs árs 2019 hafa 9,6 ma.kr. verið endurgreiddir.

Yfirlitstafla um kostnað við kvikmyndagerð og endurgreiðslur

Fjárhæðir í m.kr.

Ár	Endurgreiðslur			Endurgreiðslu- hlutfall	Stofn til endurgr.	Framlög KMÍ	Kostnaður samts
	Innlend	Erlend	Samtals				
2001	0	13	13	12%	108	176	284
2002	26	56	82	12%	683	192	875
2003	16	9	25	12%	208	240	448
2004	57	38	95	12%	792	288	1.080
2005	305	2	307	12%	2.558	174	2.732
2006	43	122	165	12%	1.375	264	1.639
2007	184	3	187	14%	1.336	515	1.851
2008	87	2	89	14%	636	488	1.124
2009	219	0	219	14%	1.564	708	2.272
2010	169	21	190	14%	1.357	545	1.902
2011	295	19	314	14%	2.243	450	2.693
2012	331	262	593	20%	2.965	480	3.445
2013	516	443	959	20%	4.795	1020	5.815
2014	516	1.058	1.574	20%	7.870	625	8.495
2015	338	458	796	20%	3.980	775	4.755
2016	433	1.081	1.514	20%	7.570	845	8.415
2017	427	534	961	25%	3.844	915	4.759
2018	712	335	1.047	25%	4.188	995	5.183
2019	472	0	472	25%	1.888	1110	2.998
	5.146	4.456	9.602		49.961	10.805	60.766

Þegar tekið er mið af því hlutfalli kostnaðar sem hefur fengist endurgreiddur á þessu tímabili sést að samanlagður stofn til endurgreiðslu nemur um 50 ma.kr. Framlög frá opinberum sjóðum koma til lækkunar á endurgreiðsluhæfum kostnaði og með því að leggja framlög frá KMÍ við stofn til endurgreiðslu sést að sá kostnaður sem lagt hefur verið í við framleiðslu efnis sem notið hefur

endurgreiðslu nemur að lágmarki 60,8 ma.kr.

Í skýrslu Hagfræðistofnunar frá 2006 var settur fram framleiðslumargfaldari sem áætlaður var 2,4. Margfaldaranum er ætlað að mæla efnahagsleg áhrif kvikmyndagerðar og má túlka þannig að fyrir hverja krónu sem myndast í kvikmyndagerð myndast 1,4 kr. annars staðar í hagkerfinu vegna tengsla við kvikmyndagerð. Miðað við þann margfaldara má ætla að viðbótarumsvif í hagkerfinu tengd kvikmyndagerð hafi verið um 85 ma.kr. á tímabilinu sem um ræðir. Heildarumsvif sem tengjast kvikmyndagerð hafa þá verið að lágmarki 145 ma.kr. Endurgreiðslur námu því aðeins 6,6% af þeim umsvifum sem kvikmyndagerð skapaði. Í þessu sambandi má nefna að heildarskatttekjur ríkissjóðs 2018 námu 24,5% af þjóðarframleiðslu þess árs.

Ef aðeins er litið til launa og þóknana til þeirra sem starfað hafa við kvikmyndaverkefni má ætla að þær greiðslur hafi numið um 36 ma.kr. þar sem almennt hefur verið miðað við að þessi kostnaðarliður nemi nálægt 60% af heildarkostnaði við kvikmyndaverkefni. Beinar skatttekjur ríkissjóðs af launagreiðslum eingöngu hafa því numið sambærilegum fjárhæðum og þær endurgreiðslur sem kvikmyndaverkefni hafa fengið á umræddu tímabili. Þá hefur ekki verið tekið tillit til annarra skattgreiðslna í ríkissjóð t.d. vegna virðisaukaskatts og skattgreiðslna þeirra aðila sem tengjast kvikmyndagerð.

Af framansögðu er ljóst að endurgreiðslukerfi vegna framleiðslu á kvikmyndum er fyllilega sjálfbært að því leiti að skatttekjur ríkissjóðs af þeim umsvifum sem það skapar eru hærri en þær endurgreiðslur sem framleiðsla kvikmynda hefur notið. Jafnframt má færa sterk rök fyrir því að ríkissjóður hafi fengið meginhluta þeirra skatttekna sem greinin skapar áður en til endurgreiðslu vegna kvikmyndaverkefna kemur. Endurgreiðslan berst eftir að viðkomandi verkefni er að fullu lokið, en skattgreiðslur í ríkissjóð eins og staðgreiðsla skatta af launum einstaklinga, greiðsla tryggingagjalds vegna launa og virðisaukaskattsgreiðslur skila sér í ríkissjóð á meðan á framleiðslu stendur. Þannig verður sagt að endurgreiðslukerfið fjármagni sig sjálft og þar með er ekki greiddar úr ríkissjóði hærri fjárhæðir en þær sem framleiðsla kvikmynda hefur þegar skilað. Sjóðflæði er því jákvætt og verður því ekki séð að ástæða sé til að setja sérstakt þak eða hámark á endurgreiðslur enda eru áhrif kerfisins á greiðslujöfnuð ríkissjóðs ávallt jákvæð.

Með hliðsjón af því sem að framan greinir verður enn fremur ekki séð að boðaðar breytingar á lögunum muni bæta stöðu ríkissjóðs um 200 m.kr. Þvert á móti er ljóst að staða ríkissjóðs mun rýrna ef eitthvað væri. Fyrir þessu eru færð sömu rök og að ofan greinir og áréttað að endurgreiðslukerfið hefur ávallt skapað meiri tekjur fyrir ríkissjóð en það hefur kostað.

Fram kemur í skýrslu vinnuhóps um styrki og endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar á Íslandi frá maí 2019 að í breskri skýrslu um hagræn áhrif á skjámiðla, sem er kvikmyndagerð, gerð sjónvarpsefnis, tölvuleikja o.fl. er niðurstaðan sú að hvert pund sem veitt er í skattaflátt til þessara greina skilar sér 12,5-falt til baka í auknum virðisauka í hagkerfinu. Verulegur munur er á þessum niðurstöðum sem rekja má til mismunandi aðferðafræða við útreikning þessara mælikvarða. Af þessu er ljóst að útreikningar á áhrifum á Íslandi eru mjög varlega áætlaðir.

Enn fremur má benda á að ríflega 46% af endurgreiðslum hafa runnið til erlendra verkefna sem skapað hafa umtalsverðar gjaldeyrstekjur. Í framangreindri skýrslu segir að margt bendi til þess að endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar, sem skapa útflutningstekjur, hafi mikil margföldunaráhrif.

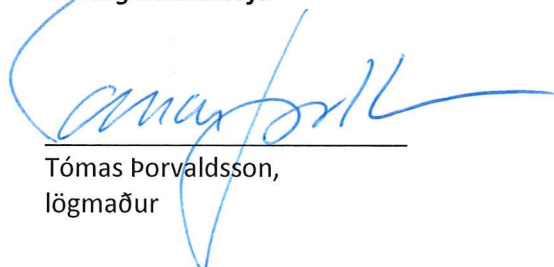
Virðingarfyllst,

KPMG ehf.

Alexander G. Eðvardsson,
endurskoðandi

VÍK lögmannsstofa

Tómas Þorvaldsson,
lögmaður